

1. Z měst a ve-snic, hor i ní - žin, -
zblíz-ka ne - bo zda - le-ka, - zvě-da-ví,
- snad skept-ič-tí - jsou, vá - ha - ví, však
rá - di jdou, Kris-ta Pá - na ná - sledu -
- jí, - slo - vem svým k nim pro-mlouvá, -
- u - čed - ní - ky stá - va-jí - se, -
zprá - vu o něm nesou dál. _____
Ref. Po - zvá - ni jsme dnes k svátku ví - ry. _
Po - zvá - ni jsme dnes k svátku ví - ry. _

2. A tak přišli v celých houfech, / děti v rukou přinesli, /
s nemocnými, se starými, / slepí, chromí s nimi jsou. /
Z rozcestí, ulic i koutů / je jich zástup ze všech stran. /
Hladoví jsou po tvé lásce, / ty jim, Pane, pokrm dáš. Ref.

3. Sdílí spolu chléb a víno / i své peníze a čas. / Tam učí se
léčit rány, / bolesti a trápení, / tam modlí se spolu k Pánu, /
jeho vůli touží znát, / učí se, jak na cestách svých / lásku
slovům, činům dát. Ref.

4. Z měst a vesnic, hor i nížin, / zblízka nebo zdaleka, /
zvědaví, snad skeptičtí jsme, / váhaví, však rádi jdem, /
Krista Pána následuju, / v Duchu svém k nám promlouvá, /
učedníky stáváme se, / zprávu o něm nesem dál. Ref.

t: Eugen Eckert, Vom Leben singen, 1994 / Jiří Pejla

m: Alejandro José Veciana, Vom Leben singen, 1994 / Einfach so, 2018